

S O M - H I

Setmanari portantveu de la Joventut d'Esquerra «Estat Català» de Badalona i Santa Coloma de Gramanet

28 març 1936

Redacció i Administració: Carme, 57

Número solt: 20 cts.

Lletra a l'amic Moscafera

...Per a saber d'una manera justa com veuen el nostre problema la gent d'Espanya no hi ha com viure en un poble castellà com el que ara visc jo. Es un camp d'estudi que si bé no té l'amplitud d'una gran capital, en canvi els elements són de primera mà, la matèria és sense desbasta, en estat primari i per tant pura. Hom es manifesta tal com és i tal com pensa.

Circumstàncies que coneixes prou bé, m'han portat a viure a Castella. Fa poc—amb motiu de la llibertat dels Consellers de la Generalitat—vaig voler saber el que pensaven de nosaltres els principals prohoms del poble.

L'enquesta vaig començar-la pel propietari d'una gran indústria. Es un home il·lustrat, té aprovat el batxillerat i és pèrit comptable; reconeix que els catalans som honrats, treballadors, intel·ligents, però indisciplinats, ingovernables, que només portem que pertorbacions a la Península. Al dir-li les raons i els drets que tenim a defensar i voler millorar l'autonomia nostra, va girar-se d'esquena per no voler més discussions amb un mal espanyol.

Un terratinent que tinc per veí i que havia servit a l'Àfrica en temps que els moros pegaven de valent, sosté que la qüestió de Catalunya s'hauria acabat d'haver-se quedat a Barcelona el «tercio».

Una senyoreta amb ribets d'intel·lectual em diu que els catalans som *los niños mimados del Estado*, que mengem del que venem a Espanya, que el dia que no ens comprin ens morirem de gana, que els espanyols amb nosaltres hi perden diners i que el catalanisme és una cosa sense contingut, tolerat ara per raó de les circumstàncies.

Altres opinions he escoltat que no es diferencien pas gaire de les exposades, les quals deixo d'esmentar per no estendre'm massa. Com pots veure, doncs, en el terreny de l'efusió, de la cordialitat, de la comprensió, etc., etc., Catalunya és considerada com un caçador que entra a caçar en un vedat. Els nostres homes han passat per Madrid, i «han obert els braços i han entregat el cor», literatura, res més que literatura, Espanya continua considerant-nos com a súbdits.

Tota la tinta que s'ha esmerçat tractant de les nostres aspiracions ha estat, per ells, un entreteniment, per a nosaltres, una excusa per a seguir amb les mans parades esperant que caiguin a bocins ridículs les engrunes de llibertat que vulguin fer la mercè de concedir-nos.

Com que no tenim l'esperit de sacrifici dels irlandesos, els cubans, els txecoslovacs... no ens cap altre paper que el de captaires. Tots, així que passem l'Ebre, ens trobem amb el mateix conflicte, ens falta el valor de declarar netament el que sentim i per aquesta raó estem handicapats davant dels espanyols, fem com Sant Pere que per no comprometre's negà tres vegades el Messies.

Ens pregunten si som separatistes i diem que no, si insisteixen fins fem veure que ens enfadem, i, naturalment, acaben per no entendre'ns. Quan tindrem el valor de dir-nos separatistes a Catalunya i a fora de Catalunya, haurem avançat més camí que amb tota aquesta tongada d'efusió i de cordialitat...

ANDREU SEGURA

CONGRÉS NACIONAL

Reunit el plè del Consell Nacional de la Joventut d'Esquerra Estat Català el diumenge dia 22 del corrent, acordà celebrar en una data compresa entre el 16 i el 23 de Maig el segon Congrés Nacional de la nostra Organització.

Aquest Congrés es basarà en els tres punts cabdals següents:

DEPURACIO ESTRUCTURACIO ORIENTACIO

Totes les dades complementàries d'organització aniran apareixent en aquest setmanari a mesura que seràn exposats pels diferents Comites comarcals de Catalunya.